

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cta cecilia v[ir]gi. [et] mar. Cap[itulum]. xcvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sc̄tis i mēse nouē. occurrētib⁹. Fo. cclxxxvij.

ratus euasit. Apud verociensē oppiduz ubi a rege fuerat relegatus: cōpeditos oēs de carceribus diuina virtute solutos eduxit. Et dum ad carceres per satellites repetunt ad virum dñi ecclesia legēte cōfugiūt. Quo i trātes satellites ⁊ p̄sentē q̄rētes videre nō potuerunt ⁊ neminē absolutoz cape valuerunt. Tādēmet diuina vltiōe in sua gēte p̄cussus: deiqz ti mēs iudiciū: columbanū ad pp̄ria reuocauit. Eū apud turonū pecuniā qua sanct⁹ paupib⁹ dare decreuerat fur exportasset: ⁊ abbas ad sepulchrū sc̄ti martini oraret: latro subito cōp̄ictus rediit: ⁊ ablata restituit. In villa q̄dā p̄pe sueuos: gētilēs quosdā cuppā marimā. l. modioꝝ vino repletas suo libare volētes inuenit: ⁊ in cuppā iussit fluit. Statimqz cuppa p̄ frusta fragit: ⁊ vinū effundit: ⁊ barbari couertunt. Dñi frēs ad pomeriū p̄ pomis de ferēdis mississet: illiqz reuertētes vsus ingētem poma rapiētes nūciassent. Sact⁹ p̄ fratres vsō mādauit: vt assignatis sibi quorūdā ramoz pomis: cōtētus existat: ⁊ reliqz fribus dimittat. Ad fera deiceps adimplere curauit. Spiritu p̄phetico plen⁹ clothario regi p̄dixit: ipm̄ in breui regnat theoberti ⁊ theodoricū regū obtēturū. Ad p̄dixerat sic cūenit. Nā oza guerra iter eos de terris regnoz: in tubianēsi castro ambo adinuicē bellū cōmittit: ⁊ theobert⁹ sup̄at: ⁊ cape⁹ ad brunichildem reginā destinat. Quē illa sicut eidē regi dudū sc̄tus colūban⁹ p̄dixerat clericū fieri fecit: ⁊ in monasteriū itrusit: atqz post modiꝝ ip̄suz eadē regina occidi mādauit. Sicqz theodoricus regnū illius obtinuit. Sed post modicū tēpus in vltionēz iniurie sancto viro illate: theodoricus iuxta meldeſe castrū flumine iterit: ⁊ sic clotharius vtrūqz ipsorū regnū acquisiuit: qui ⁊ theodoricū p̄geniē cunctā delēuit. Deinde vir dñi italia perēs: monasteriū bobieſe cōstruxit: ⁊ basilicā antiquā semiruptā reparauit: quo dñi p̄pter aditū arduū trabes ad edificium de nemore excisas. plaustris deferre nō possent: virtute viri sancti duo vel tres ex fratribus trabē quā vir q̄tuoꝝ boues trahere potuissent: humeris leuiter deferēbat: put vie angustia exigebat: donec cenobiū omne p̄fectus est. Cōsumato v̄o ope vir dñi post annū reuolutū feliciter in pace quieuit. xi. kal. decembris: ibiqz sepultus miraculis refulget.

De sancto colūbano cōfēs. Cap. xcvi.

Colūbanus alius fuit monachus cenobii luro uienſis ex genere sancti columbani abbatis: ieiunioꝝ discipulus: qui simul cum eo ex hibernia egressus est. Idic sanctissime vite fuit: cui ⁊ aues ⁊ bestie sicut ⁊ colūbano magno pare-

bant: ⁊ ad eius iperū veniebāt: seqz manib⁹ illius: ac si essent catuli attractari p̄mittebāt. Eū autē sanctus vir ad extremavenisset: dieb⁹ plurib⁹ febre cōrept⁹: vidit ad se virū splendidū venientē q̄ sibi dixit: q̄ tūc ipsum a corpore educere nō valebat: eo q̄ p̄ris sui p̄ces ⁊ lachryme ipsuz impediēbāt. Ad ille audiens ⁊ duri⁹ deflens: sc̄tū colūbanū abbatē p̄ nūciū accersitū rogat: vt trāsitū suū nō p̄diat: eo q̄ se ad vitā iturus nullatenus dubitabat. Cui sc̄tus abbas corpus dñicū obtulit: illeqz sup̄to pacis osculo de licētia p̄ris e carne migravit. Sepultus in monasterio luxouienſi: ubi ⁊ in miraculis viuūt.

De sc̄ta cecilia v̄gi. ⁊ mar. Cap. xcvi.

Cecilia

virgo ⁊ martyr rome pas-

sa est sub almachio v̄bis p̄fecto tpe marci aurelii ⁊ cōmodi iperatoꝝ: que ex nobilissimo romanorū genere exorta: ⁊ ab ipsis cunabulis ⁊ si de xpi erudita: absconditū semp xpi euāgelium gerebat in pectore: ⁊ nunq̄ a colloquijs diuinis ⁊ oratione cessabat: suāqz virginitatē conseruari a dño exorabat. Cū autē cuidā iuueni noie valeriano desponsata fuisset: ⁊ dies nuptiarū instituta esset: illa subit⁹ ad carnē cilio induta: desup̄ auratis vestib⁹ tegebatur: et cātāribus organis: illa in corde suo soli domino decātābat: ⁊ biduanis ac triduanis ieiunijs oras se dño cōmēdabat. Venit igit⁹ nox in qua cū sp̄suo suo suscepit secreta cubiculi silentia. Quē cecilia alloquēs dixit: se habere secretū: qd̄ ei cōfiteri velle: si ille iurat⁹ assereret: tota illud obseruācia custodire. Iurauit valerianus illud nulla necessitate detegere. Tūc illa ait: se angelū dei amatoꝝ habere: qui nimio zelo corpus eius custodiret: assidue: q̄ si sentiret: q̄ ipsam sp̄suis eius amore polluto cōtingeret cōtra ipm̄ furorē suū exagitarēt: ⁊ ipm̄ occideret. Si autē cognosceret q̄ illa sincero amore diligeret: ipm̄ quoqz sic ⁊ ipam p̄fecte amaret: ⁊ gram suam ipsi ostēderet. Valerian⁹ iutu dei diuinitus ipsi raturū r̄ndit: vt ip̄s sibi angelū ostēderet: quē si vere angelum dei p̄barer: hortata sibi faceret. Si autē virū aliū diligeret: vtrūqz gladio feriret. Cui cecilia p̄misit: vt si in vniū deum credere velle: ⁊ se purificari p̄mitteret: angelū videre posset: iponēs ei vt tertū ab vrbē militariū via apia p̄geret: ⁊ paupes inuentos elemosynā petētes ex parte cecilię salutarēt: eosqz rogaret: vt ad factū papā vrbānum eū adducerēt: qz ad ipm̄ secreta quedā p̄ferēda haberet. Cui inuēto oia v̄ba cecilię indica-

ret: et ab eo purificatus angelum rediens
 continuo videret. Tunc valerianus perrexit: et
 in accepta signa inuenit sanctum urbanum
 papa intra sepulchra martyrum latitante. Cui
 valerianus omnia cecilie vba exposuit: alleque ma-
 nus ad celum eleuans dominum benedixit. Et ec-
 ce apparuit eis senior: niuis vestibus indu-
 tus: tenens librum aureis litteris scriptum. Que
 videns valerianus timens quasi mortuus ceci-
 dit: sed a sene confortatus et leuatus sic legit.
 Unus dominus: una fides: unum baptisma etc. quod cum
 a seniore interrogatus: hec omnia se credere di-
 xisset: statim senior disparuit: ipseque a sancto
 urbano et per baptismum suscepit: et rediens do-
 mum cecilia in cubiculo cum angelo splendete col-
 loquente inuenit. Que videns valerianum nimio
 terrore corripit: sed ab angelo confortata. Qui
 duas coronas et rosas et lilys albes in ma-
 nu habebat: et unam cecilie: alteram valeriano
 tradidit: quas de paradiso dei eis delatas as-
 seruit: et ut eas immaculato corpore custodiret
 admonuit. Valeriano quoque dixit: ut qui atri-
 li castitatis consilio crederat: quodcumque vel-
 let: peteret: continuo a domino obtinendum. Qui re-
 spondit: quod nihil sibi esset dulcius quam unice fra-
 tris germani eius affectus: petens ut frater
 eius tyburtius una secum veritate agnoscere
 mereret. Angelus vero hec uti deo acceptissi-
 mum approbavit: promittens: quod non solum tybur-
 tius in christum crederet: sed ipsi ambo cum palma
 martyrii ad dominum peruenirent. Cum autem mane
 tyburtius ad ceciliam cognatam ingressus: eam
 oscularet: odorem nimium rosarum et liliorum sensisse
 se dixit: quibus confortatus admirabat: unde in
 tempestivas rosas habuissent tpe ibitis. Valerianus
 ergo ei respondit: quod coronas haberet
 a domino sibi per angelum missas: quas oculi sui vi-
 dere non possent: nisi credens se purificari per-
 mitteret. Qui cum valerianum interrogasset: an
 hec in somniis: an in veritate talia audiret.
 Valerianus respondit quod usque tunc in somniis am-
 bulauerat: sed nunc in veritate manebat: et quod hec
 omnia ipsum angelus docuisset: quem et ille videre
 posset: si in christum crederet: et idolis renun-
 ciare vellet. Cum autem cecilia romibus euidetis-
 simis omnia idola esse insensibilia comprobasset: et
 vitam futuram ista presenti feliciorum et magis
 gloriosam ostendisset: atque christus eadem eua-
 gelizasset: et ad predicationem eius tyburtius
 in christum credidit: et a valeriano ad sanctum pa-
 pam urbanum adductus sacrum baptismum suscepit.
 Qui postmodum angelos dei sepius videbat
 et omnia: que postulasset: prius obtinebat. Cum
 autem utriusque fratres elemosinis iungeret: et sa-
 ctorum corpora quos almachius prefectus occide-
 bat sepulture traderet: ambo ab ipso prefecto
 detenti: et pro christi nomine martyrii passi sunt: ut
 dictum est supra in eorum passione. xvij. kal. maii.
 Quibus peractis: almachius eorum facul-

tates exquirens: ceciliam quasi valeriani con-
 gem teneri precepit: ut facultates eorum prodes-
 set et idolis imolaret. Sed virgo christi ma-
 datum eius preueniens: omnia que a sanctis
 martyribus sibi relicta fuerant pauperibus
 erogauit. Cumque ab apparitoribus vigeretur:
 ut aut sacrificaret: aut sententiam mor-
 tis acciperet: et illibebementer flectent: quod pu-
 ella tam decora: et nobilis vltro se morti tra-
 deret: cecilia eis christi fidem predicare ce-
 pit: et omnes ad deum conuertit. Ipsaque a pre-
 fecto mortis inducias cecilie postulantibus:
 illa urbanum episcopum ad domum suam ve-
 nire fecit: qui gordianum virum clarissimum
 et omnes apparitores illos cum alijs pluribus
 numero quadringentis baptizauit. Quod
 audiens almachius ceciliam teneri fecit: et si-
 bi presentari. Que dum ei presentata chris-
 tus publice confiteretur: et idola omnia cre-
 craretur: iratus almachius iussit eam ad do-
 mum suam adduci: et die integro ac nocte in
 flammis balnealibus concremari. Que qua-
 si in loco frigido mansit. Ita ut nec vna pars
 membrorum eius saltem sudoris signa lasas-
 set. Quod audiens prefectus iussit illam in
 ipso balneo decollari. Spiculator autem eaz-
 tribus ictibus in collo percussit: sed tamen
 caput eius amputare non potuit. Et quia de-
 cretum erat ne quartam percussione decol-
 landus acciperet eam semineces carnifer de-
 reliquit. Cuius sanguinem populi: qui per
 eam crediderat: linteamibus extergebat.
 Per triduum autem superuiuens omnia sua
 pauperibus tribuit: et omnes conuersos ad
 fidem: urbano episcopo commendauit. Dein
 de ad christum cum palma migravit decimo
 kal. decembris. Cuius corpus sanctus urba-
 nus inter suos collegas episcopos sepeliuit:
 et domum eius: ut ipsa ei mandauerat ecclesi-
 am consecrauit. Anno autem septimo lu-
 douici imperatoris. Paschalis papa corpus
 sancte cecilie ipsa reuelante dudum occulta-
 tum inuenit: aureis velatum vestibus: san-
 guine eius adhuc infusus: et ipsum inter cor-
 pora sanctorum tyburtii: et valeriani et mar-
 ti atque urbani pape: in ecclesiam nominis vir-
 ginis sancte dedicatam transtulit: ut ait sigi-
 bertus in chronica.

De sanctis Theonisto Tabra et Tabrata
 martyribus. Cap. xxvij.

Theonistus epi-

scopus: tabra et tabrata dia-
 cones et martyres apud ciuitatem
 altinensem passi sunt: tempo-
 re theodosii imperatoris pri-
 mi. Qui sanctus episcopus cum discipulis suis prefa-
 tis: et sancto albano coepiscopo: et vito clerico:
 de quibus dictum est supra in eorum pas-